

URBÁN JÁNOS:

Eperszedők hajnala

A szürkület alig tereget
néhány kúsza törzset, lombot,
csak egy tűnő madár bontott
a csöndben riasztó — jelet
a szendergő tanya felett.

Néne mellett álmos gyerek
baktat — inkább nyulat fogna,
vagy aludna. Oldalán csorba
edény domborul s csak szepeg,
ahogy a hús harmat incseleg.

S nem érzi, csak hallja, anyja
biztatja: — Pénzt adnak érte
és lesz meleg ruhád téltre. —
Így eseng a szó, tartalma
köztük leng meg-megakadva . . .

Mennek egy ártatlan mosoly
nélkül és mindkettő készül
a jóra, míg észrevétlenül
a reggel nyomukba lohol
s messze szürkül: Ada, Mohol.